

KARTA E-PARE E APOSTOLLIT PAVEL MBE KORINTHIANETE

Krye 1

¹ Pavli, i-thërritur' apostoll i Jisu Krishtit me anë të dashurimit të Perëndisë, edhe vëllaj Sosthen, ² Mbë kishën' e Perëndisë që është ndë Korinthë, **mbë** të-shënjtëruarëtë mbë Jisu Krishtinë, **mbë** të-thërrituritë shënjtorë, bashkë me gjith'ata që thërresënë mbë çdo vënt mb'emërin' e Zotit t'ënë Jisu Krisht, t'atyreve edhe t'ënit; ³ Hir **qoftë** mbë ju edhe paqtim prej Perëndisë Atit t'ënë, edhe prej Zotit Jisu Krisht.

⁴ I falem ndersë përherë Perëndisë t'im për ju, për **atë** hirin' e Perëndisë që udha mbë ju me anë të Jisu Krishtit; ⁵ Se ubëtë të-pasurë me anë t'ati mbë të-gjitha, mbë çdo fjalë e mbë çdo të-diturë; ⁶ Sikundrë dëshmim' i Krishtit vërtetua ndër ju; ⁷ Kaqë sa s'jetni prapa as mbë ndonjë dhurëti, dyke priturë sbulesën' e Zotit t'ënë Jisu Krisht; ⁸ I-cili edhe dot'u vërtetonjë juve gjer ndë funtt që të dilni faqe-bardhë ndë ditët të Zotit t'ënë Jisu Krisht. ⁹ Besnik është Perëndia, prej të-cilit uthërritë ndë shoqërit të Birit t'ati Jisu Krisht, Zotit t'ënë.

¹⁰ Edhe u lutem juve, o vëllezër, me anë t'emërit të Zotit t'ënë Jisu Krisht, të thoni që të-gjithë gjithatë fjalë, edhe të mos jenë çarje ndër mest t'uaj, po të jini të-bashkuarë ngushtë, dyke pasurë gjithatë mëndje e gjithatë mendim. ¹¹ Sepse më rrefyënë për ju, o vëllezër, ata **që janë prej shtëpis'** së Killoësë, se ka grindje ndër mest t'uaj. ¹² Edhe këtë e them, se sicilido prej jush thotë, Unë jam i Pavlit, e un' i Apollojt, e un' i Qifajt, e un' i Krishtit. ¹³ Ndarë qënkërka Krishti? Mos Pavli kryqëzua për ju? Apo mb'emërit të Pavlit upagëzuarë? ¹⁴ I falem ndersë Perëndisë, se asndonjë prej jush s'kam pagëzuarë, veç Krispin' edhe Gainë; ¹⁵ Që të mos thotë ndonjë prej jush, se mb'emërit t'im e pagëzova. ¹⁶ Pagëzova edhe shtëpin' e Stefanajt; veç këtyreve nukë di ndë pagëzova ndonjë tjetërë.

¹⁷ Sepse Krishti nukë më dërgoj që të pagëzonj, po që të lëçit ungjillinë; jo me dituri fjale, që të mos dalë i-kotë kryqi i Krishtit. ¹⁸ Sepse fjala e kryqit mb' ata që humbenë është marrësi, po mbë ne që shpëtojmë është fuqi Perëndie. ¹⁹ Sepse është shkruarë, "Dotë humbas diturin' e të-diturëvet, edhe dotë heth tej mençërin' e të-mënçimvet." ²⁰ Ku është i-dituri? ku **është** shkronjësi? ku është kërkimtari i kësaj jete? a nukë marrosi Perëndia diturin' e kësaj jete? ²¹ Sepse passi ndë diturit të Perëndisë bota nuk' e njohu Perëndinë me anë të diturisë, i pëlqeu Perëndisë me marrësin' e të-lëçiturit të shpëtonjë ata që besonj. ²² Sepse edhe Judhenjtë kërkonjë shënjë, edhe Grekëritë kërkonjë dituri; ²³ Po neve lëçismë Krishtinë të-kryqëzuarë, **i-cili** mbë Judhenjtë **është** skandhall, edhe mbë Grekëritë marrësi; ²⁴ Po mb'ata që janë thërriturë, Judhenj e Grekër, Krishti **është** fuqi Perëndie edhe dituri Perëndie. ²⁵ Sepse marrësia e Perëndisë është më e-diturë se njerëzitë; edhe dobësira e Perëndisë është më e-fortë se njerëzitë.

²⁶ Sepse e shihni të-thërrituritë t'uaj, o vëllezër, se ndër ju pas mishit ka jo shumë të-diturë, jo shumë të-fuqishim, jo shumë të-fisçim. ²⁷ Po Perëndia sgjodhi të-marrat' e botësë, që të turpëronjë të-dituritë; edhe Perëndia sgjodhi të-dobëtat' e botësë, që të turpëronjë të-fortatë; ²⁸ Edhe Perëndia sgjodhi të-pafisçimet' e botësë edhe ato që janë të-shara, edhe ato që nukë janë, që të prishnjë ato që janë; ²⁹ Që të mos mburretë çdo mish përpara ati. ³⁰ Edhe ju jeni prej ati mbë Jisu Krishtinë, i-cili ubë mbë ne dituri prej Perëndie, drejtëri edhe shënjtërim edhe çpërblim; ³¹ Që, sikundrë është shkruarë, "Ay që mburretë, mbë Zotinë letë mburretë."

Krye 2

¹ Edhe unë, o vëllezër, kur erdha te ju, nukë erdha me lartësirë fjale a diturie, që t'u dëftenj juve dëshmimin' e Perëndisë. ² Sepse e pashë të udhësë të mos di tjetërë gjë ndër ju, veç Jisu Krishtinë, edhe këtë të-kryqëzuarë. ³ Edhe un' erdha ndër ju me dobësirë e me frikë e me shumë të-dridhurë; ⁴ Edhe fjala ime edhe të-lëçituritë t'im nuk' ubënë me fjalë diturie njeriu që mbushnjënë mëndjenë, po me të-dëftyerë Fryme e fuqie; ⁵ Që të mos jetë besa juaj me anë të dituris' së njerësvet, po me anë të fuqis' së Perëndisë.

⁶ Edhe flasmë dituri ndër mest t'atyre që janë të-sosurë, po jo dituri të kësaj jete, që prishenë; ⁷ Po flasmë dituri Perëndie ndë fsheh-tësirë, atë të-fshehurënë që urdhëroj Perëndia që përpara jetëvet për lavdinë t'ënë; ⁸ Të-cilënë asndonjë nga urdhëtarët' e kësaj bote nuk' e njohu; sepse po t'e kishinë njohurë, nukë dotë kishinë kryqëzuarë Zotin' e lavdisë; ⁹ Po sikundrë është shkruarë, "Ato që sy s'i pa, e vesh s'i dëgjo, e ndë zëmërë njeriu nukë hipnë, këto Perëndia i bëri gati për ata që e duan' atë." ¹⁰ Po Perëndia na i sbuloj me anë të Frymës' së ti; sepse Fryma i vëzhgon të-gjitha, edhe të-thellat e Perëndisë. ¹¹ Sepse cili prej njerësvet njuh punët' e njeriut, përveç fryma e njeriut që është nd'atë? Kështu edhe punët' e Perëndisë asndonjë s'i njuh, përveç Fryma e Perëndisë. ¹² Edhe neve s'kemi marrë frymën' e botësë, po Frymënë që është nga Perëndia, që të njohëm ato që na janë dhurëtuarë nga Perëndia. ¹³ Për këto edhe flasmë, jo me **fjalë** të-mësuarë prej dituris' së njerës-vet, po me **fjalë** të-mësuarë prej Frymës' së-Shënjtëruarë, dye mbarasuarë punëra shpirtërishte me punëra shpirtërishte.

¹⁴ Po njeriu i naturësë nukë pret punërat' e Frymës' së Perëndisë; sepse janë marrësi për atë, edhe nukë munt t'i njohë **ato**; sepse **ato** gjykonenë shpirtërisht. ¹⁵ Po njeriu i shpirtit i gjykon të-gjitha edhe vetë nukë gjykonetë as prej ndonjëj. ¹⁶ Sepse cili e njohu mëndjen' e Zotit, që t'a mësonjë atë? po neve kemi mëndje Krishti.

Krye 3

¹ Edhe unë, o vëllezër, nukë munda të flas mbë ju, posi mbë njerës të shpirtit, po posi mbë njerës të mishit, po mbë foshnje mbë Krishtinë; ² U ushqeva juve me qumësht, e jo me gjellë; sepse edhe nukë muntnitë **t'a priritë atë**, po edhe as ndashti nukë muntni; ³ Sepse edhe po jeni njerës të mishit; sepse gjersa ka ndër ju cmir e qartë e ndarje, a nukë jeni njerës të mishit, edhe ecëni pas **mënyrës' së** njeriut? ⁴ Sepse kur thotë njëri, Unë jam i Pavlit, edhe tjetëri, Unë jam i Apollojt, a nukë jemi njerës të mishit?

⁵ Cili pra është Pavli, e cili Apolloj, përveç se shërbëtorë, me anë të të-cilëvet besuatë, edhe sikundrë i dha Zoti gjithë-sicilit? ⁶ Unë mbolla, Apolloj ujiti, po Perëndia **i** rriti. ⁷ Kështu pra as ay që mbjell nuk' është gjë, as ay që ujiti, po Perëndia që rrit. ⁸ Edhe ay që mbjell edhe ay që ujiti janë një; edhe gjithë-sicili dotë marrë pagën' e ti si pas mundimit të ti. ⁹ Sepse neve jemi punëtorë bashkë me Perëndinë; ju jeni ar' e Perëndisë, ndërtesa e Perëndisë.

¹⁰ Unë pas hirit të Perëndisë që m'udha, si **ndonjë** kryemjeshtër i-diturë hodha themel; e një tjetërë ndërton mbi **atë**; po gjithë-sicili letë vërë re qysh ndërton mbi **atë**. ¹¹ Sepse asndonjë nukë munt të vërë tjetërë themel, përveç ati që është vënë, i-cili është Jisu Krishti. ¹² Edhe ndë ndërtoftë ndonjë mbi këtë themel, ar, ergjënt, gurë të-paçëmuarë, dru, bar, kallam; ¹³ E gjithë-siciliti puna dotë çfaqetë; sepse dita dot'a tregonjë **atë**; sepse me anë të zjarrit nxiretë ndë shesh; edhe zjarri dotë provonjë punën' e sicilitdo ç'farë **pune** është. ¹⁴ Ndë mbettë puna e ndonjëjt që

ndërtoj, dotë marrë pagë; ¹⁵ Ndë udjektë puna e ndonjëjt, dot'i bënë të dëm; po ay vetë dotë shpëtonjë, posi prej zjarrit.

¹⁶ Nuk' e dini se jeni tempull Perëndie, edhe Frym' e-Shënjtëuarë rri ndër ju? ¹⁷ Ndë prish të ndonjë tempullin' e Perëndisë, këtë dota prishnjë Perëndia; sepse tempulli i Perëndisë, i-cili jeni ju, është i-shënjtëuarë. ¹⁸ Asndonjë letë mos gënjenjë vetëhen' e ti; ndë panden ndonjë ndër mest t'uaj se është i-diturë ndë këtë botë, letë bënë i-marrë, që të bënë të i-diturë. ¹⁹ Sepse dituria e kësaj bote është marrësi përpara Perëndisë. Sepse është shkruarë, "Ay që zë të-dituritë ndë dinakërit t'atyreve." ²⁰ Edhe përsëri, "Zoti një mendimet' e të-diturëve se janë të-kotë."

²¹ Përandaj asndonjë letë mos mburretë mbë njerës; sepse të-gjitha janë t'uajatë; ²² A Pavli, a Apolloj, a Qifaj, a bota, a jeta, a vdekja, a këto që janë ndashti, a ato që dotë vinjë; të-gjitha janë t'uajatë. ²³ Edhe ju, të Krishtit; edhe Krishti, i Perëndisë.

Krye 4

¹ Kështu letë na numëronjë **çdo** njeri, si shërbëtorë të Krishtit, edhe **si** kujdestarë të fshehtësiravet të Perëndisë. ² E tjetëra që kërkonetë ndër kujdestarët është që të gjëndetë gjithë-sicili besëtar. ³ Sa për mua fort pak gjë është të gjykonem prej jush, a prej gjyqi njeriu; po as **vetë** vetëhenë nuk' e gjykonj. ⁴ Sepse ndërgegja ime nukë më qërton për asgjë; po me këtë nukë jam i-drejtëuarë; po Zoti është ay që më gjykon. ⁵ Përandaj mos gjykoni as gjë përpara kohësë, gjersa të vinjë Zoti; i-cili edhe dotë nxjerrë ndë dritë të-fshehurat' e errësirësë, edhe dotë çfaqnjë këshillat' e zëmëravet; edhe atëherë lëvdimi dotë bënë të mbë gjithë-sicilinë nga Perëndia.

⁶ Edhe këto, o vëllezër, për shëmbëllë i ktheva përmbi vetëhenë i'ime edhe përmbi Apollonë, për të-mirënë t'uaj; që të mësohi prej nesh të mos mendoni më tepërë nga ç'është shkruarë, që të mos madhështonetë ndonjë prej jush për njërinë kundër tjetërit. ⁷ Sepse cili të çquan ty **nga tjetëri?** edhe ç'gjë ke ti që nuk' e more? Edhe ndë e ke marrë, ç'burrësh sikur nuk' e ke marrë?

⁸ Ndashti jeni të-nginjurë, ndashti ubëtë të pasurë, mbretëruatë pa neve; edhe makar të kishitë mbretëruarë, që edhe neve të mbretëronimë bashkë me ju. ⁹ Sepse më duketë se Perëndia neve apostojtë na tregoj për më të-poshtërit' e **njerësve**, si të-dënuarë ndë vdekje; sepse ubëmë lodrë ndë botët, ndë ëngjëjt e ndë njerëzit. ¹⁰ Neve **jemi** të-marrë për Krishtinë, e ju të-mëncim mbë Krishtinë, neve të-dobëtë, e ju të-fortë; ju të-lavduruarshim, e neve të-çnderuarë. ¹¹ Gjer mbë këtë orë edhe uri kemi, edhe et kemi, e të-sveshurë jemi, e me shuplaka rrihemi, e sillemi andej e këtej, ¹² E mundonemi dyke punuarë me duartë t'ona; kur përqeshemi, bekojmë; kur ndiqemi, durojmë; ¹³ Kur shahemi, lutemi; ubëmë posi të-fshirat' e botësë, posi lëmishet' e të-gjithëve gjer mbë këtë ditë.

¹⁴ Nukë shkruanj këto për të turpëruarë juve, po u këshillonj juve posi bij të mi të-dashurë. ¹⁵ Sepse ndë paçi dhjetë mijë mësonjës mbë Krishtinë, po **nukë kini** shumë atër; sepse unë u polla mbë Krishtinë Jisu me anë të ungjillit. ¹⁶ U lutem juve pra të bëni si bënë unë. ¹⁷ Përandaj u dërgova juve Timothënë, i-cili është biri im i-dashurë edhe besëtar mbë Zotinë; ky dot'u sjellë juve ndër mëntt udhët' e mia që janë mbë Krishtinë, sikundër mësonj kudo mbë çdo kishë.

¹⁸ Po ca **veta** umadhështuanë, sikurse unë s'kishnjam për të ardhurë ndër ju; ¹⁹ Po çpejt kam për të ardhurë ndër ju, ndë dashtë Zoti, edhe kam për të njohurë jo fjalën' e atyreve që madhështonenë, po fuqinë. ²⁰ Sepse mbretëria e Perëndisë nuk' është me fjalë, po me fuqi. ²¹ Ç'doni? me shkop të vinj ndër ju, apo me dashuri e me frymë butësiere?

Krye 5

¹ Gjithëzaj dëgjonetë ndër ju kurvëri, edhe e-këfillë kurvëri që as ndër kombet (nukë zihetë n'gojë), kaqë sa një të ketë gruan' e t'et. ² Edhe ju jeni madhështuarë, e nukë bëtë vajë me të-tepërë, që të ngrihetë nga mezi juaj ay që bëri këtë punë? ³ Sepse unë, ndonëse s'jam aty me trupinë, me shpirtinë jam aty, edhe sikurse jam aty kam gjykuarë ndashti **për** këtë njeri që bëri të-këfillën punë, që, ⁴ Mb'emërit të Zotit t'ënë Jisu Krisht, passi të mblihi ju edhe shpirti im me fuqin' e Zotit t'ënë Jisu Krisht, ⁵ T'a epni të-këfillinë **njeri** ndë dorët të Satanajt për prishjen' e mishit, që t'i shpëtonjë shpirti ndë ditët të Zotit Jisu.

⁶ Nuk' është të-mirë të-mburruritë t'uaj; nukë dini se pak brumë mbruh gjithë të-mbrujturitë? ⁷ Qërohi pra nga brumi i-vjetërë, që të jini të-mbrujturë të-ri, sikundrë jeni pa brumë; sepse pashka jonë, **që është** Krishti, ubë kurban për ne. ⁸ Përandaj letë kremtërojmë jo me brumë të-vjetërë, as me brumë keqësie e ligësie, po me të-pambrumura **bukë** zëmëre së-kthjellëtë e së-vërtetë.

⁹ U shkrova juve ndë kartët, të mos përzihni me kurvarë; ¹⁰ Edhe jo fare **të mos përzihni** me kurvarët' e kësaj bote, a me lakmimtarëtë, a me rrëmbenjësitë, a me idhullatrëtë; sepse atëhere duhetë të dilni jashtë nga bota. ¹¹ Po ndashti u shkrova juve, të mos përzihni, ndë qoftë se ndonjë që quhetë vëlla është kurvar, a lakmimtar, a idhullatër, a përqeshës, a pianec, a rrëmbenjës; me të-cilinë as të mos hani bashkë. ¹² Sepse ç'më duhetë të gjykonj edhe të-jashtëshmitë? Nukë gjykoni ju të-brendëshmitë? ¹³ Po të-jashtëshmitë Perëndia dot'i gjykonjë; përandaj nxirni të-ligunë jashtë nga mezi juaj.

Krye 6

¹ Kuxon ndonjë prej jush, kur ka ndonjë gjë kundrë tjetërit, të gjykonetë përpara të-shtrëmbërvet, e jo përpara shënjtërovet? ² Nukë dini se shënjtëroretë dotë gjykonjë botënë? edhe ndë bota dotë gjykonetë prej jush, nukë jini të-zotër të gjykoni më të-vogëla **punëra**? ³ Nuk' e dini, se dotë gjykojmë engjëj? sa më tepërë punëra të kësaj jete? ⁴ Ndë kini pra punëra të kësaj jete për të gjykuarë, ata që nukë zihenë për gjë ndë kishët, këta vini gjykatës. ⁵ Për turp t'uaj ua them **këtë**. Kështu nukë qënka ndër mest t'uaj as një i-urtë, i-cili të muntnjë të gjykonjë ndër mest të vëllajt të ti? ⁶ Po gjykonetë vëlla me vëlla, edhe kjo **bënetë** përpara të-pabesëvet? ⁷ Ndashti pra është faj i-math ndër ju të kini gjyqe njëri me tjetërinë. Përse më mirë nukë lini t'u bënetë juve paudhëri? Përse më mirë nukë lini t'u bënetë dëm juve? ⁸ Po ju bëni paudhëri e bëni dëm, edhe këto **u'a bëni** vëllezërvet.

⁹ Apo nukë dini se të-shtrëmbëritë nukë dotë trashëgonjë mbretërin' e Perëndisë? Mos gënjeji; as kurvarë, as idhullatrë, as ndyrës, as të-sqaqurë, as ata që venë prapa meshkujsh, ¹⁰ As vjedhës, as lakmimtarë, as pianikë, as përqeshës, as rrëmbenjës, nukë dotë trashëgonjë mbretërin' e Perëndisë. ¹¹ Edhe të-këfillë ishitë ca **prej jush**; po ulatë, po ushënjtëruatë, po udrejntëruatë, me anë të emërit të Jisu Krishtit, edhe me anë të Frymës' së Perëndisë t'ënë.

¹² Të-gjitha janë ndë pushtett t'im, po të-gjitha nukë bënëjnë dobi; të-gjitha janë ndë pushtett t'im, po unë nukë pushtonem as prej ndonjë gjeje. ¹³ Gjellëtë janë për barkunë, edhe barku për gjellëtë; po Perëndia edhe këtë edhe ato dot'i prishnjë. Po trupi nuk' **është** për kurvërinë, po për Zotinë, edhe Zoti për trupinë; ¹⁴ Edhe Perëndia edhe Zotinë e ngjalli, edhe neve dotë na ngjallnjë me anë të fuqis' së ti. ¹⁵ Nuk' e dini, se trupetë t'uaj janë anë të Krishtit? të marr pra unë anë? e Krishtit, e t'i bënj ato anë kurve? Qoftë lark! ¹⁶ A nuk' e dini se ay që ngjitetë me kurvënë është një trup **me atë**? sepse "dotë jenë," thotë, "të dy ndë një mish." ¹⁷ Po ay që ngjitetë me Zotinë, është një frymë **me atë**. ¹⁸ Largoni kurvërinë; Çdo faj që bën

njeriu, është jashtë trupit; po ay që kurvëron fëjen mbë trup të vetëhes' së ti.
¹⁹ Apo nuk' e dini se trupi juaj është tempull i Frymës' së-Shënjtëuarë që **rrri** ndër ju, të-cilën' e keni prej Perëndisë, edhe nukë jeni **të-zotërit'** e vetëhesë s'uaj?
²⁰ Sepse ubletë me çëmim; lavduron pra Perëndinë me trupinë t'uaj, edhe me shpirtinë t'uaj, që janë të Perëndisë.

Krye 7

¹ Edhe për ato **punë** që më shkruatë, mirë është për njerinë të mos i mbështetetë gruaja. ² Po për kurvëritë letë ketë gjithë-sicili gruan' e ti, edhe gjithë-sicila letë ketë burrën' e saj. ³ Burri let'i apë gruasë **atë** dashurinë që i ka detyrë; gjithashtu edhe gruaja burrit. ⁴ Gruaja s'e urdhëron trupin' e saj, po burri; gjithashtu edhe burri nuk' e urdhëron trupin e ti, po gruaja. ⁵ Mos j'a shterni njëri tjetërit, përveç se ndë kini lidhurë fjalë gjer mbë një kohë, që të bini pas agjërimit e pas të-falurit, edhe përsëri mblidhuni bashkë që të mos u ngasë Satanaj për të-mospërbajturitë t'uaj. ⁶ Edhe këtë po e them prej mëndjesë **s'ime**, jo prej urdhëri. ⁷ Sepse dua gjithë njerëzitë të jenë si edhe vetëheja ime; po gjithë-sicili ka dhuratë të-veçantë nga Perëndia, njëri kështu, e tjetëri ashtu.

⁸ Edhe po u them të-pamartuarëvet edhe të-vavet, **se** është më mirë për ata, ndë mbeçinë si edhe unë; ⁹ Po edhe ndë mos përmbanjënenë dot vetëhen' e tyre, letë martonenë; sepse është më mirë të martonetë **njeriu** se të nxehetë.

¹⁰ Edhe të-martuarëtë i porosit, jo unë, po Zoti, të mos ndahetë gruaja nga burri; ¹¹ Po edhe ndë undaftë, letë mbetet' e-pamartuarë, a letë pajtonetë me burrin' e **saj**; edhe burri të mos e lërë gruan' e **ti**.

¹² Edhe të-tjerëvet u them unë, jo Zoti, Ndë ka ndonjë vëlla grua të-pabesë, edhe ajo do të rronjë bashkë me atë, letë mos e lërë atë. ¹³ Edhe një grua që ka burrë të-pabesë, edhe ay do të rronjë bashkë me atë, letë mos e lërë atë. ¹⁴ Sepse burr' i-pabesë është i-shënjtëuarë me anë të gruasë; edhe gruj' e-pabesë është e-shënjtëuarë me anë të burrit; sepse tjetrazi bijtë t'uaj dot' ishinë të-pëgërë; po ndashti janë shënjtorë. ¹⁵ Po ndë undaftë i-pabesi, letë ndahetë; Vëllaj a motëra nukë janë bërë robër ndë të-këtilia punëra; po Perëndia na ka thirrurë ndë paqim. ¹⁶ Sepse ç'di ti, o grua, ndë ke për të shpëtuarë burrinë? a ç'di ti, o burrë, ndë ke për të shpëtuarë gruanë? ¹⁷ Po sikundër Perëndia i ndau gjithë-sicilit, **edhe** sikundër Zoti thërriti gjithë-sicilinë, kështu letë ecënjë; edhe kështu urdhëronj mbë gjithë kishëtë.

¹⁸ Uthërrit i-rrethprerë ndonjë **ndë besët'**? letë mos e fshehnjë rrethpresjenë. I pa-rrethprerë uthërrit ndonjë? letë mos rrethprietë. ¹⁹ Rrethpresja s'është gjë, edhe parrethpresja s'është gjë, po të-ruajturit' e porositet të Perëndisë. ²⁰ Gjithë-sicili mb'atë të-thërriturë që uthërrit' mb'atë letë mbesë. ²¹ Uthërrite **kur** jeshë rop? mos ki kujdes; po ndë munt të bënesh i-liruarë, përdor-e këtë më mirë. ²² Sepse ay që uthërrit mbë Zotinë **kur qe** rop, është i-liruar' i Zotit; gjithashtu edhe ay që uthërrit **kur qe** i-liruarë, është rop i Krishtit. ²³ Me çëmim ubletë; mos bëhi robër njerëzish. ²⁴ Gjithë-sicili, o vëllezër, mb'atë që uthërrit, mbë këtë letë mbetetë ndaj Perëndisë.

²⁵ Edhe për virgjërshatë s'kam urdhërë nga Zoti; po ap mëndje si i-përdëllyerë prej Zotit të jem besëtar. ²⁶ Pandenj pra se këjo është e-mirë për nevojën' e-tanishmë, se është mirë për njerinë të jetë kështu. ²⁷ Je lidhurë me grua? mos kërko të-sgjidhurë. Je sgjidhurë me grua? mos kërko grua. ²⁸ Po edhe ndë umartofsh, nukë fëjeve; edhe vërgjërësha ndë umartoftë, nukë fëjeu; po të-këtilletë dotë kenë shtrëngim ndë misht; e un' u kursenj juve.

²⁹ Edhe këtë e them, o vëllezër, se koha paskëtaj është e-shkurtërë; kaqë sa edhe ata që kanë gra të jenë posikur s'kanë; edhe ata që qanjënenë, posikur s'qanjënenë; ³⁰ Edhe ata që gëzonenë, posikur s'gëzonenë; edhe ata që blenjënenë,

posikur s'i kanë ndënë urdhërit të tyre; ³¹ Edhe ata që përdornjnë këtë botë, posikur s'e përdornjnë; sepse forma e kësaj bote shkon. ³² Edhe dua të jini pa kujdese; i-pamartuari ka kujdes për punërat' e Zotit, qysh t'i pëlqenjë Zotit; ³³ Po i-martuari ka kujdes për punërat' e botësë, qysh t'i pëlqenjë gruasë. ³⁴ Ndan gruaja prej vërgjëreshësë; e-pamartuara ka kujdes për punërat' e Zotit, që të jet' e-shënjtëuarë edhe ndë trupit edhe ndë shpirtit; e-martuara ka kujdes për punërat' e botësë, qysh t'i pëlqenjë burrit.

³⁵ Edhe këtë po u'a them juve për të-mirënë t'uaj; jo që t'u vë lak, po që të jini të-hieshim edhe të-ngjiturë pas Krishtit pa kujdese.

³⁶ Po ndë kujton ndonjë se silletë shëmtuarë mbë vërgjëreshën' e ti, ndë i shkoftë lul' e kohës' s'asaj **pa martuarë**, edhe duhetë të bënetë kështu, letë bënëj ç'të dojë; nukë fëjen; letë martonetë. ³⁷ Po ay që rri i-qëndruarshim ndë zëmëret, e s'ka nevojë, po ka pushtet për dashurimin' e ti, edhe e vendosi ndë zëmëret të ti të ruanjë vërgjëreshën' e ti, bën mirë. ³⁸ Përandaj edhe ay që e marton **vërgjëreshënë**, bën mirë; edhe ay që s'e marton, bën më mirë.

³⁹ Gruaja është lidhurë (nga nomi) për sa kohë rron burr' i asaj; po ndë i vdektë burri, është e-liruarë të martonetë me cilinë të dojë, vetëmë **këjo punë të bënetë** mbë Zotinë. ⁴⁰ Po sipas mëndjesë s'ime, më e-lumurë është, ndë mbettë kështu; edhe më duketë, se edhe unë kam Frymë Perëndie.

Krye 8

¹ Edhe sa për kurbanët' e idhujvet, dimë, se të-gjithë kemi dituri; **po** dituria madhështon, e dashuria ndërton. ² Ndë i duketë ndonjë se di gjë, **ky** edhe nukë mësoj asgjë sikundrë duhetë të mësonjë; ³ Po ndë do ndonjë Perëndinë, ky është i-njohurë prej ati. ⁴ Për të-ngrënë të pra e kurbanëvet që bënenë mbë idhujtë, e dimë se idhulli s'është asgjë ndë botët, edhe nukë ka tjetërë Perëndi veç një. ⁵ Sepse ndonëse ka asish që thuhënë perëndira, a ndë qiellit, a mbi dhet; (sikundrë **thuhetë** se ka shumë perëndira, edhe shumë zotër;) ⁶ Po mbë ne **është** një Perëndi, Ati, prej të-cilit janë të-gjitha, edhe neve mb'atë; edhe një Zot, Jisu Krishti, me anë të të-cilit janë të-gjitha, edhe neve me anë t'ati. ⁷ Po nuk' është mbë të-gjithë këjo dituri; sepse ca veta me ndërgjegjenë **se diç është** idhulli gjer sot e hanë posi kurban mbë idhullinë, edhe ndërgjegja e atyreve dyke qën' e-dobëtë pëgëretë.

⁸ Po të-ngrënë të nukë na dorëzon te Perëndia; sepse as ndë hëngrëshimë, dotë kemi gjë më shumë; as ndë mos hëngrëshimë, dotë kemi gjë më pak. ⁹ Po shikoni semos ky pushteti juaj bënetë pëngesë mbë të-dobëtët. ¹⁰ Sepse ndë të paftë ndonjë ty që ke dituri, se rri ndë mësallë ndë tempull idhujsh, ndërgjegja e ati që është i-dobëtë a nukë dotë marrë kuxim të hajë kurbanëtë mbë idhujtë? ¹¹ Edhe **kështu** për diturinë t'ënde dotë humbasë vëllaj i-dobëtë, për të-cilinë Krishti vdiq. ¹² Edhe kur fëjeni ju kështu mbë vëllezëritë, edhe plagosni ndërgjegjen' e atyre të-dobëtë, mbë Krishtinë kini fëjyerë. ¹³ Përandaj ndë qoftë se të-ngrënë të **t'im** skandhalis t'im vëlla, s'kam për të ngrënë mish për gjithë jetënë, që të mos skandhalis t'im vëlla.

Krye 9

¹ Nukë jam **un'** apostoll? Nukë jam **un'** i-liruarë? Nukë pashë **unë** Jisu Krishtinë, Zotinë t'ënë? ² Ndë mos jam apostoll mbë të-tjerë, po pak-së-paku mbë ju jam; sepse mbë Zotinë vulla e apostolisë s'ime jeni juve. ³ Përgjigja ime mb'ata që më gjykonjëne është këjo, ⁴ Mos nukë kemi **edhe neve** pushtet të ham' e të pimë? ⁵ Mos nukë kemi **edhe neve** pushtet të heqëmë me vetëhe një grua nga motratë, sikundrë edhe të-tjerëtë apostoj, edhe të vëllezërit' e Zotit, edhe Qifaj? ⁶ A po vetëm' unë edhe Varnava nukë kemi pushtet të mos punojmë? ⁷ Cili vete ndonjë

herë ndë luftë me të-prishura prej vetëhes' së ti? Cili vë veshtë, edhe nukë ha nga pem' e ati? A cili kullot grigjë, edhe nukë ha nga qumështi i grigjësë? ⁸ Mos i flas **unë** këto **vetëmë** si njeri? apo nukë thotë këto edhe nomi? ⁹ Sepse ndë nomt të Moisiut është shkruarë, "Nukë dot' i lithç gojënë kaut që shin." Mos për qetë ka kujdes Perëndia? ¹⁰ A po për ne me të-vërtetë e thotë këtë? sepse për ne ushkrua, se ay që lëron, me shpresë gjan të lëronjë; edhe ay që shin, **shin** me shpresë se dotë ketë pjesë ndë shpresët të ti. ¹¹ Neve ndë mbuallmë mbë ju gjërëratë shpirtëriake, **pun'** e-madhe është ndë korrçimë gjërëratë t'uaj të-mishta? ¹² Ndë qoftë se të-tjerë marrënë pjesë të këti pushteti mbi ju, nukë gjan më tepërë neve? Po **neve** nuk' e përdormë këtë pushtet; po durojmë të-gjihta, që të mos bjemë ndonjë ndalim ndë ungjillit të Krishtit.

¹³ Nuk' e dini, se ata që bënëjën **punërat'** e-shënjtëruara, prej hieroresë hanë? edhe ata që qëndronjë përanë theroresë, marrënë pjesë nga theroreja? ¹⁴ Kështu edhe Zoti urdhëroj, që ata që lëçisnjënë ungjillinë prej ungjillit të rronjë. ¹⁵ Po unë asndonjë nga këto nukë përdora, as nuk' i shkrova këto, që të mos bënëtë kështu; sepse është më mirë për mua të vdes, se të nxjerrë ndonjë të-mburruritë t'im të-kotë. ¹⁶ Sepse ndë lëçis ungjillinë, nuk' është të-mburrurë për mua; sepse këjo është një nevoj' e-madhe për mua; edhe mjerë unë, ndë mos lëçiza ungjillinë. ¹⁷ Sepse ndë e bënëj këtë dyke dashurë, pagë kam; po ndë **e bënëj** dyke mos dashurë, më është zënë besë kujdesi. ¹⁸ Cila pra është paga ime? **është** që me lëçitjenë t'ime t'a bënëj ungjillin' e Krishtit të lëçitetë pa të-prishura, që kështu të mos e përdor për keq pushtetnë që kam mbë ungjillinë.

¹⁹ Sepse dyke qën' i-liruarë nga të-gjihtë, e bëra vetëhenë t'ime shërbëtar mbë të-gjihtë, që të fitonj më të-shumëtë, ²⁰ Edhe ubëshë te Judhenjtë si Judhe, që të fitonj judenjtë; tek ata që janë ndënë nom **ubëshë** si ndënë nom, që të fitonj ata që janë ndënë nom; ²¹ Te të-panomëtë **ubëshë** si i-panom, (ndonëse nuk' ishnam i-panom te Perëndia, po me nom mbë Krishtinë,) që të fitonj të-panomëtë. ²² Te të-dobëtitë ubëshë si i-dobëtë, që të fitonj të-dobëtitë; te të-gjihtë' ubëshë të-gjihta, që me çdo mënyrë të shpëtonj ca veta. ²³ Edhe këtë e bënëj për ungjillinë, që të bënëm pjesëtar i ati.

²⁴ Nuk' e dini, se ata që sulenë ndë shesht **të lodravet të trimërisë**, që të-gjihtë sulenë, po një e merr bravurënë; kështu, suluni që t'a merrni. ²⁵ Edhe kushdo që përpiketë, e përmban vetëhenë nga të-gjihta; e ata **e bënëjënë këtë**, që të marrënë një kurorë që prisetë po neve **e bëjmë, që të marrëmë kurorë** të-pavdjershime. ²⁶ Unë pra kështu sulem, jo sikur jam ndë dyshim; kështu luftonj me grusht, jo sikur rrah erënë; ²⁷ Po mundonj trupinë t'im edhe e bënëj rop, semos, passi u lëçita të-tjerëve, unë hidhem poshtë.

Krye 10

¹ Edhe nukë dua të mos dini ju, o vëllezër, se gjithë atëritë t'anë ishinë ndënë ret, edhe të-gjihtë shkuanë ndëpër dett; ² Edhe të-gjihtë upagëzuanë mbë Moisinë ndë ret e ndë dett; ³ Edhe të-gjihtë gjithatë të-ngrënë shpirtëriake hëngrrë; ⁴ Edhe të-gjihtë gjithatë të-pirë shpirtëriake pinë; sepse pininë prej **një** guri shpirtëriak që u vinte pas; edhe **ky** gur ishte Krishti. ⁵ Po Perëndia më të-shumëtë nga ata nuk' i pëlqeu; sepse ranë të-vdekurë ndë shkretëtirët.

⁶ Edhe këto ubënë **për** shëmbëlla mbë ne që të mos dëshërojmë **edhe** neve punëra të-liga, sikundrë dëshëruan' ata. ⁷ As idhullatrë mos ubëni, posi ca **veta** nga ata, sikundrë është shkruarë, "Llauzi ndënji të haj' e të pijë, edhe ungritnë të lozinë." ⁸ As të mos kurvërojmë, sikundrë ca **veta** nga ata kurvëruanë, edhe ranë **të-vdekurë** mbë një ditë njëzet' e tri mijë **veta**. ⁹ As të mos ngasmë Krishtinë, sikundrë edhe ca nga ata e nganë, edhe uprishnë nga gjërpënjtë. ¹⁰ As të mos

murmurisni, sikundrë edhe ca nga ata murmurisnë, edhe uprishnë prej **ëngjëllit** prishës. ¹¹ Edhe gjithë këto bëneshinë mb'ata për shëmbëlla, edhe ushkruanë për mësim mbë ne, mbë të-cilët arrinë të-mbaruarat' e jetëvet. ¹² Përandaj ay që pandeh se qëndron, letë shohë semos bjerë poshtë.

¹³ **Tjatërë** ngasje nuk' u ka gjeturë juve përveç se **ngasje** njeriu; po Perëndia është besëtar edhe nukë dot'u lërë juve të ngiteni tej fuqisë s'uaj, po bashkë me të-ngarëtë dot'u tregonjë udhë shpëtimi, që të muntni të duroni.

¹⁴ Përandaj, o të dashurit' e mi, largohuni nga idhullatria.

¹⁵ Flas posi mbë të-mënçim; gjyko-e-ni ju atë që them. ¹⁶ Potiri i bekimit që bekojmë, a nuk' është të-marrë pjesë ndë gjakt të Krishtit? Buka që thyejmë, a nukë është të-marrë pjesë ndë trup të Krishtit? ¹⁷ Sepse ne të-shumëtë jemi një bukë, një trup; sepse të-gjithë kemi pjesë prej gjithasaj buke. ¹⁸ Shikoni Israilinë pas mishit; ata që hanë kurbanëtë, a nukë janë pjesëtarë të theroresë? ¹⁹ Ç'them pra? se idhulli është gjë? apo se kurban mbë idhullinë është gjë? **jo**; ²⁰ Po **them**, se ato që bënë kurban kombetë, u'a bënë kurban djajvet, e jo Perëndisë; edhe **unë** s'dua ju të bëhi pjesëtarë të djajvet. ²¹ S'munt të pini potirin' e Zotit edhe të truvezës' së djajvet. ²² Apo Zotinë duamë t'a shtjemë mbë zili? mos jemi më të-fortë se ay?

²³ Të-gjitha janë ndë pushtett t'im, po të-gjitha s'bënë mirë; të-gjitha janë ndë pushtett t'im, po të-gjitha s'ndërtonjënë. ²⁴ Asndonjë letë mos kërkonjë **të-mirën'** e ti; po gjithë-sicili të tjetërit. ²⁵ Hani çdo gjë që shitetë ndë mish-shitoret, pa vëzhguarë gjë për ndërgjegjenë; ²⁶ Sepse "dheu është' i Zotit, edhe të-mbushurit' e ati." ²⁷ Edhe ndë u thërritë juve ndonjë nga të-pabesëtë, edhe doni të vini, hani çdo gjë që t'u vihetë përpara, pa vëzhguarë për ndërgjegjenë. ²⁸ Po ndë u thëntë juve ndonjë, Këjo është kurban idhulli, mos hani, **edhe këtë** për atë që u dëfteu, edhe për ndërgjegjenë; (sepse "dheu është' i Zotit, edhe të-mbushurit e ati.") ²⁹ Edhe ndërgjegje them, jo t'ëndënë, po të tjetërit; sepse përse **të** gjykonetë liria ime prej ndërgjegjes' së tjetëri **njeriu**? ³⁰ Edhe ndë unë marr pjesë më të-falurë ndersë, përse të shahem për atë për të-cilinë unë falem ndersë? ³¹ Ndë hëngrëshi pra, a ndë pifshi, a ndë bëfshi gjë, të-gjitha t'i bëni për lavdi të Perëndisë. ³² Mos bëhi pengesë as mbë Judhenj, as mbë Grekër, as mbë kishën' e Perëndisë; ³³ Sikundrë edhe unë mbë çdo gjë u pëlqenjë të-gjithëve, sepse nukë kërkonjë të-mirënë t'ime, po **të-mirën'** e të-shumëvet, që të shpëtonjënë.

Krye 11

¹ Bëni si bënë unë, sikundrë edhe unë **bënj** si Krishti.

² Edhe u lëvdonj juve, o vëllezër, se mbë gjithë gjërërat më kujtoni, edhe mbani porosittë që u lashë me gojë, sikundrë u'a dhashë juve.

³ Edhe dua t'a dini ju, se kryet' e çdo burri është Krishti; edhe kryet' e gruasë **është** burri; edhe kryet' e Krishtit **është** Perëndia. ⁴ Çdo burrë kur falet' a kur profiteps, ndë pastë mbuluarë kryetë, turpëron kryet' e ti. ⁵ Edhe çdo grua, kur falet' a kur profiteps me krye të-sbuluarë, turpëron kryet' e saj, sepse është një e si-një-një me **gruanë** që ka ruarë **kryetë**. ⁶ Sepse ndë mos mbulonetë gruaja, edhe letë qethetë. Po ndë **është** turp për gruanë të qethetë, a të rruhetë, letë mbulonetë. ⁷ Sepse burri nukë duhetë të mbulonjë kryetë, sepse është figur' edhe lavdi e Perëndisë; po gruaja është lavdi e burrit. ⁸ Sepse burri nuk' është prej gruasë, po gruaja prej burrit; ⁹ Sepse edhe nuk' ukriua burri për gruanë, po gruaja për burrinë. ¹⁰ Përandaj gruaja duhetë të ketë pushtet mbi kryet **të saj**, për ëngjëjtë. ¹¹ Po mbë Zotinë as burrë **ka** pa grua, as grua pa burrë. ¹² Sepse sikundrë gruaja **është** prej burrit, kështu edhe burri **është** me anë të gruasë; edhe të-gjitha **janë** prej Perëndisë.

¹³ Gjykoni **edhe** ju ndër vetëhet t'uaj; i ka hije gruasë t'i faletë e-sbuluarë Perëndisë? ¹⁴ Po edhe natura vetë a nukë na mëson, se një burrë ndë pastë leshëra të-gjata, këjo është çnderim për atë? ¹⁵ Po gruaja ndë ka leshëra të-gjata, **këjo** është lavdi për atë; sepse leshëratë i janë dhënë asaj ndë vënt mbulese.

¹⁶ Po ndë duketë ndonjë se do të bënë qarta, neve s'kemi të-këfillë zakon, as kishët' e Perëndisë.

¹⁷ Edhe dyke porositurë këtë nuk' **u** lëndonj, se mblidheni jo për më të-mirënë, po për më të-keqenë. ¹⁸ Sepse më përpara, kur mblidheni ndë kishët, dëgjonj se ka çarje ndër mest t'uaj; edhe gjer mbë një shkallë besonj. ¹⁹ Sepse gjan të jenë edhe çarje ndër mest t'uaj, që të çfaqenë ata që janë të-vëjejturë ndë mest t'uaj.

²⁰ Kur mblidheni pra bashkë mbë një vënt, **këjo** nuk' është për të ngrënë darkën' e Zotit; ²¹ Sepse mbë të ngrënë gjithë-sicili merr më përpara se tjetëri darkën' e ti të-veçantë; edhe kështu një ka uri, edhe tjetëri është i-dejturë. ²² Mos nukë ken i shtëpira për të ngrënë' e për të pirë? apo s'e zini për gjë kishën' e Zotit, edhe turpëroni ata që s'kanë? Ç't'u them juve? t'u lëndonj për këtë? nuk' u lëndonj.

²³ Sepse unë mora prej Zotit atë që edhe u dhashë juve, se Zoti Jisuj mb'atë natë që **dot'** epej ndër duar, mori bukë, ²⁴ Edhe si ufal ndersë e theu, edhe tha, Merrni e hani; ky është trupi im që thyhetë për ju; këtë bëni për kujtimnë t'im. ²⁵ Gjithashtu edhe potirinë, passi udarkua, dyke thënë, Ky potir është dhjata e-re mbë gjakunë t'im; këtë bëni sa herë të pini, për kujtimnë t'im. ²⁶ Sepse sa herë të hani këtë bukë, edhe të pini këtë potir, rrëfeni vdekjen' e Zotit gjer mb'atë kohë që të vinjë.

²⁷ Përandaj ay që të hajë këtë bukë, a të pijë potirin' e Zotit, pa qën' i-vëjejturë, dotë jetë fajtur i trupit e i gjakut të Krishtit. ²⁸ Njeriu pra letë vëzhgonjë vetëhen' e ti, e kështu letë hajë nga **ajo** bukë, edhe letë pijë nga **ay** potir. ²⁹ Se ay që ha e pi pa qën' i-vëjejturë, ha e pi dënim për vetëhen' e ti, sepse nukë çquan trupin' e Zotit. ³⁰ Përandaj ka ndër mest t'uaj shumë të-dobët' edhe të-sëmurë, edhe vdesënë mjaft **veta**. ³¹ Sepse po të çquanimë vetëhenë t'ënë, nukë dotë gjykoneshimë. ³² Po kur gjykonemi, mundonemi prej Zotit, që të mos dënonemi bashkë me botënë. ³³ Përandaj, o vëllezër, kur mblidheni për të ngrënë, pritni njëri tjetërinë. ³⁴ Po ndë i arthtë uri ndonjë, letë hajë ndë shtëpi **të ti**, që të mos mblidheni për dënim. Edhe të-tjeratë, kur të vinj, dot' i vë mbë udhë.

Krye 12

¹ Edhe për dhuratatë shpirtëriake, o vëllezër, nukë dua të jini të-paditurë. ² E dini, se ishitë gjindarë, dyke uhequrë sikundrë hiqeshitë pas idhujvet që s'kanë zë.

³ Përandaj u bënj juve me diturë, se asndonjë që flet me Frymë të-Shënjtëruarë nukë thotë për Jisunë, qoft' i-mallëkuarë; edhe asndonjë nukë munt të thotë se Jisuj është Zot, veç me anë të Frymës' së-Shënjtëruarë.

⁴ Edhe ka të-ndara dhuratash, po Fryma është gjithajo. ⁵ Ka edhe të-ndara shërbesash, po Zoti është gjithay; ⁶ Ka edhe të-ndara punërash, po Zoti është gjithay që punon të-gjitha mbë të-gjitha.

⁷ Edhe gjithë-sicilit i epetë të-çfaqurit' e Frymësë për të-mirënë. ⁸ Sepse njëj i epetë me anë të Frymësë fjalë urtësie, e tjetëri fjalë diturie, pas gjithasaj Fryme; ⁹ Edhe tjetëri besë, me anë të gjithasaj Fryme; e tjetëri dhuratë shërimesh, me anë të gjithasaj Fryme; ¹⁰ E tjetëri të-punuara çudirash, e tjetëri çdo farë profiti, e tjetëri të-çquara frymash, e tjetëri çdo farë gjuhërash, e tjetëri të-përkthyerë gjuhërash; ¹¹ Edhe të-gjitha këto i punon një edhe gjithajo Frymë, dyke ndarë gjithë-sicilit dhurëtira veç e veç si të dojë **vetë**.

¹² Sepse sikundrë trupi është një, edhe ka shumë anë, edhe gjithë anët' e një trupi, ndonëse janë shumë, bënë një trup, kështu edhe Krishti. ¹³ Sepse neve

të-gjithë jemi pagëzuarë me anë të gjithasaj Fryme mbë një trup, a Judhenj a Grekër, a robër a të-liruarë; edhe të-gjithë jemi ujiturë mbë një Frymë.

¹⁴ Sepse edhe trupi nuk' është një anë, po shumë. ¹⁵ Ndë thëntë këmba, Sepse nukë jam dorë, nukë jam nga trupi; mos për këtë nuk' është nga trupi? ¹⁶ Edhe ndë thëntë veshi, Sepse nukë jam sy, nukë jam nga trupi; mos për këtë nuk' është nga trupi? ¹⁷ Po të ishte gjithë trupi sy, ku **dotë ishte** të-dëgjuarëtë? po të ishte gjithë **trupi** të-dëgjuarë, ku **dot' ishte** të-marrëtë erë? ¹⁸ Po ndashti Perëndia ka vënë anëtë, gjithë-sicilinë nga ato, ndë trup, si deshi. ¹⁹ Po ndë ishinë të-gjitha një anë, ku **dotë ishte** trupi? ²⁰ Po ndashti **janë** shumë anë, e një trup. ²¹ Edhe syri s'munt t'i thotë dorësë, Nukë më duhe; a përsëri krej **t'u thotë** këmbëvet, Nukë më duhi. ²² Po ato anë të trupit që dukenë se janë më të-dobëta, këto janë shumë më tepërë të-nevojshime. ²³ Edhe ato **anë** që na dukenë se janë më të-panderçimet' e trupit, këtyreve u bëjmë më shumë nder; edhe kështu të-shëmtuaratë t'ona kanë më tepërë hije; ²⁴ Po **anëtë** t'ona të-hijeshime nukë kanë nevojë. Po Perëndia, dyke dhënë më tepërë nder asaj **ane** që ka të-shtera, e bashkoi trupinë **me një të këtillë mënyrë**, ²⁵ Që të mos ketë çarje ndë trup, po të kenë gjithatë kujdes anëtë njëra për tjetrënë. ²⁶ Edhe ndë pësoftë një anë, gjithë anëtë pësonjënë bashkë me atë; a ndë nderoftë një anë, gjith' anëtë gëzonenë bashkë me atë.

²⁷ Edhe ju jeni trupi i Krishtit, edhe anë veç e veç. ²⁸ Edhe Perëndia vuri ca **veta** ndë kishët, së-pari apostoj, së-dyti profitër, së-treti mësonjës, pastaj çudira, pastaj dhurata shërimesh, ndihmëra, qiverrira, farë gjuhërash. ²⁹ Mos **janë** të-gjithë apostoj? mos **janë** të-gjithë profitër? mos janë të-gjithë mësonjës? mos **bënjënë** çudira të-gjithë? ³⁰ Mos kanë të-gjithë dhurata shërimesh? mos flasënë gjuhëra të-gjithë? mos përkthenjënë të-gjithë?

³¹ Po lypni me zëmërë të-përvëluarë më të-miratë dhurata; edhe **dot'** u dëftenj juve një udhë shumë më të-lartë.

Krye 13

¹ Ndë folça gjuhërat' e njerëzet edhe t'ëngjëjvet, e të mos kem dashuri, ubëshë **si** ramë që kumbon, a **si** qymvallë që tringëllin. ² Edhe ndë paça profiti, edhe të di gjithë fshehtësirat' edhe çdo dituri, edhe ndë paça gjithë besënë, kaqë sa të tunt nga vëndi male, e dashuri të mos kem, s'jam asgjë. ³ Edhe ndë ndafsha gjithë gjënë t'ime për të ushqyerë **të-vobeqtë**, edhe ndë dhënça ndër duar trupnë t'im që të digjetë, e dashuri të mos kem, s'më bën as fare dobi.

⁴ Dashuria është zëmërë-gjerë, **edhe** bën të-mira; dashuria s'ka cmir; dashuria s'është e vrazhëtë, nukë mbahetë mbë të-math, ⁵ S'bën punë të-shëmtuara, s'kërkon të-sajatë, nukë zë-mëronetë, s'mendon të-ligënë; ⁶ S'gëzonetë mbë shtrëmbërinë, po gëzonetë mbë të-vërtetënë. ⁷ Të-gjitha i mban, të-gjitha i beson, të-gjitha i shpren, të-gjitha i duron.

⁸ Dashuria kurrë s'bje poshtë. Po **të-tjeratë**, a profitira **qofshinë**, dotë bjenë poshtë; a gjuhëra, dotë pushonjënë; a dituri, dotë humbasë. ⁹ Sepse neve gjer mbë një shkallë dimë, edhe gjer mbë një shkallë profitepsimë; ¹⁰ Po kur të vinj' e-plota, atëhere ajo që është gjer mbë një shkallë dotë prishetë. ¹¹ Kur ishnjam foshnje, si foshnje flisnjam, si foshnje kupëtonjam, si foshnje mendonesha; po kur ubëshë burrë, i hodha tej punërat' e foshnjësë; ¹² Sepse ndashti shohëmë mbë t'errët **si** ndëpër pasqyrë, po atëhere **dotë shohëmë** faqe për faqe; ndashi njoh mbë një shkallë, po atëhere dotë njoh sikundrë edhe unjohçë.

¹³ Edhe ndashti mbetetë besa, shpresa, dashuria, këto të tria; po m'e-madhja nga këto është dashuria.

Krye 14

¹ Ndiqni dashurinë; edhe lypni me zëmërë të-përvëluarë **dhuratatë** shpirtëriake, po më tepërë që të profitepsni. ² Sepse ay që flet gjuhë **të-panjohurë** nuk' u flet njerëzet, po Perëndisë; sepse asndonjë s'e kupëton, po me shpirtin' e **ti** flet fshehësira; ³ Po ay që profiteps, u flet njerëzet për ndërtim e për mësim e për ngushullim. ⁴ Ay që flet gjuhë **të-huaj** ndërton vetëhen' e ti; po ay që profiteps, ndërton kishënë. ⁵ Edhe dua të-gjithë ju të fitni gjuhëra, po më tepërë të profitepsni; sepse ay që profiteps është më i-math se ay që flet gjuhëra, përveç ndë e përktheftë, që të marrë ndërtim kisha.

⁶ Edhe ndashti, o vëllezër, ndë arthça tek ju dyke folurë gjuhëra, ç'dobi dot'u bënju juve, ndë mos u folça juve a me të-sbuluarë, a me dituri, a me profitti, a me mësim?

⁷ Edhe ato që s'kanë shpirt e nxjerrënë zë, a fyell a qitharë, ndë mos dhëncinë zëre të-çquarë, si dotë njihetë të-rënit' e fyellit, a të-rënit' e qitharësë? ⁸ Sepse, ndë dhëntë trumbeta zë që s'kupëtonetë, cili dotë bënëti gati për luftë? ⁹ Kështu edhe ju, ndë mos dhënci me anë të gjuhësë zë që të kupëtonetë mirë, qysh dotë kupëtonet' ajo që flitetë? sepse dotë flisni nd'erët. ¹⁰ Ndë botët mbase ndodhenë kaqë farë zërrash, edhe asndonjë nga ata **s'është** që s'ka mendim. ¹¹ Ndë mos diça pra mendim' e zërit, dotë jem një varvar tek ay që flet, edhe ay që flet, një varvar tek unë.

¹² Kështu edhe ju, passi u përvëlonetë zëmëra për dhuratatë shpirtëriake, lypni të kini të-tepëra për ndërtim' e kishësë. ¹³ Përandaj ay që flet gjuhë **të-panjohurë**, letë faletë që **të-bënet' i-zoti** t'a kthenjë. ¹⁴ Sepse ndë ufalça me gjuhë **të-panjohurë**, shpirti im faletë, po mëndja ime nukë sjell pemë. ¹⁵ Ç'duhetë pra? Dotë falem me shpirtinë, po dotë falem edhe me mënyrë që të kupëtohem; dotë psall me shpirtinë, po dotë psall edhe me mënyrë që të kupëtohem. ¹⁶ Sepse ndë lavdurofsh me shpirtinë, ay që është nga rrethi i të-padituret, qysh dotë thotë Amin, kur ti falesh ndersë, edhe ay nukë di seç thua. ¹⁷ Sepse ti mirë falesh ndersë, po tjtatëri nukë ndërtonetë. ¹⁸ I falem ndersë Perëndisë t'im, se flas më shumë gjuhëra se ju të-gjithë; ¹⁹ Po ndë kishët dua **më mirë** të flas pesë fjalë me mënyrë që të kupëtohem, që të mësonj edhe të-tjerë, se dhjetë mijë fjalë me gjuhë **të-panjohurë**.

²⁰ O vëllezër, mos bëhi çuna ndër mëntt; po bëhi foshnje mbë të-ligënë, edhe të-sosurë ndë mëntt. ²¹ Sepse ndë nomt është shkruarë, "Se me të-tjera gjuhëra, e me të-tjera buzë, dot'i flas këti llauzi; po as kështu nukë dotë më dëgjonjënë," thotë Zoti. ²² Përandaj gjuhëratë janë për shënjë, jo mb'ata që besonjënë, po mbë të-pabesëtë; e profitia është jo për të-pabesëtë, po për ata që besonjënë. ²³ Ndë umblehtë pra gjithë kisha mbë një vënt, edhe të-gjithë të flasënë gjuhëra **të-panjohura**, e të hynjënë **njerës** të-paditur' a të-pabesë, a nukë dotë thonë, se jeni të-shkalluarë? ²⁴ Po ndë profitepsshinë të-gjithë, e të hynjë një i-pabesë a i-paditurë, ky qërtonetë prej të-gjithëve, e gjykonetë prej të-gjithëve; ²⁵ Edhe kështu të-fshehurat' e zëmërës' s'ati çpërfaqenë; edhe kështu dotë bjerë me faqe pëmbys, e dot'i faletë Perëndisë, dyke lëçiturë se Perëndia me të-vërtetë qënkerka ndër mest t'uaj.

²⁶ Ç'duhetë pra, o vëllezër? Kur të mblidheni, gjithë-sicili prej jush të-psallurë ka, mësim ka, gjuhë ka, sbulesë ka, të-përkthyerë **gjuhërash** ka, të-gjitha letë bënëti për ndërtim. ²⁷ Ndë foltë ndonjë gjuhë **të-panjohurë, let'a bënëti këtë** dy nga dy, a më të-shumënë tre nga tre, edhe **këtë** njëri pas tjtatërit; edhe një letë përkthenjë; ²⁸ Po ndë mos pastë përkthenjës, letë heshtnjë ndë kishët, edhe letë flasë me vetëhen' e ti e me Perëndinë. ²⁹ E profitër letë flasënë dy a tre, edhe të-tjerëtë letë çquanjënë. ³⁰ Edhe ndë arthtë sbulesë ndonjë tjtatëri që rri, i-pari letë heshtnjë.

³¹ Sepse munt njëri pas tjetrit të-gjithë të profitepsnjënë, që të nxënë të-gjithë, edhe të-gjithë të ngushllononë. ³² Edhe frymërat' e profitërvet unjënë krye të profitëritë; ³³ Sepse Perëndia nuk' është **Perëndi** trazimi, po paqtimi, sikundrë mbë gjithë kishët të shënjtorevet.

³⁴ Gratë t'uaj letë heshtnjënë ndë kishët, sepse nuk' u ndjenetë atyre të flasënë, po të unjënë kryetë, sikundrë edhe nomi thotë. ³⁵ Po ndë duanë të nxënë gjë, letë pyesënë burrat' e tyre ndë shtëpit; sepse është turp për gratë të flasënë ndë kishë.

³⁶ Apo prej jush doli fjal' e Perëndisë? apo mbë ju vetëm' arriti?

³⁷ Ndë i duketë ndonjë se është profit a **njeri** shpirtëriak, letë njohë se ato që u shkruanj juve janë porosi të Zotit; ³⁸ Po ndë mos di ndonjë këtë, letë mos e dijë.

³⁹ Përandaj, o vëllezër, kërkoni me zëmërë të-përvëluarë të profitepsni, edhe mos ndaloni të flasënë gjuhëra. ⁴⁰ Të-gjitha letë bënenë sikundrë ka hije e me udhë.

Krye 15

¹ Edhe **ndashti**, o vëllezër, u dëftenj juve ungjillinë, që u ungjillëzova juve, të-cilin' edhe e muartë, mbë të-cilin' edhe qëndroni; ² Me anë t'ati edhe shpëtoni, ndë e mbajci atë, sikundrë u'a ungjillëzova juve, veç ndë besuatë mbë kot.

³ Sepse u dhashë juve më përpara atë që mora edhe unë, se Krishti vdiq për fajetë t'anë, pas shkronjavet; ⁴ Edhe se ukall ndë varrt, edhe se ungjall të-tretënë ditë, pas shkronjavet; ⁵ Edhe se iu duk Qifajt, pastaj të dy-mbë-dhjetëvet; ⁶ Pastaj uduk mbë më tepërë se mbë pesë qint vëllezër njëheresh, prej të-cilëvet më të-shumëtë rronjënë gjer sot, po ca kanë fleturë; ⁷ Pastaj i uduk Jakovit, pastaj gjithë apostojvet; ⁸ Edhe më pastaj nga të-gjithë uduk edhe tek unë, posi mbë një të-dështuarë. ⁹ Sepse unë jam më i-vogëli i apostojvet, edhe s'jam i-vëjëturë të quhem apostoll, sepse ndoqa kishën' e Perëndisë. ¹⁰ Po me hirin' e Perëndisë jam ç'jam; edhe hiri i ati që **m'udha** nuk' ubë i-kotë, po umunduashë më tepërë se ata të-gjithë; po jo unë, po hiri i Perëndisë që **është** bashkë me mua. ¹¹ A unë pra, a ata, kështu lëçismë, edhe kështu besuatë.

¹² Edhe ndë lëçitetë Krishti se ungjall prej së-vdekurish, qysh ca veta ndër ju thonë, se të-ngjallurë të-vdekurish nukë ka? ¹³ Edhe ndë mos ka të-ngjallurë të-vdekurish, as Krishti nuk' ungjall; ¹⁴ Edhe ndë mos ungjall Krishti, pa fjalë të-lëçituritë t'ënë është të-kotë, edhe besa juaj e-kotë; ¹⁵ Edhe qënkemi edhe dëshmimtarë të-rrem të Perëndisë, sepse dëshmuamë për Perëndinë, se ngjalli Krishtinë; të-cilinë nuk' e paska ngjallurë, ndë qoftë kështu se nukë ngjallenë të-vdekuritë. ¹⁶ Sepse ndë mos ngjallenë të-vdekuritë, as Krishti nuk' ungjall. ¹⁷ Po ndë mos ungjall Krishti, besa juaj është e-kotë; edhe po jeni ndë fajet t'uaj; ¹⁸ Pa fjalë edhe ata që fletjnë mbë Krishtinë janë të-humburë. ¹⁹ Ndë shpërfshimë mbë Krishtinë vetëmë mbë këtë jetë, jemi më të-mjerët' e gjithë njerësvet.

²⁰ Po ndashti Krishti ungjall prej së-vdekurish; ubë pem' e-parë e atyre që kanë fleturë. ²¹ Sepse sikundrë vdekja **erdhi** me anë njeriu, **kështu** edhe të-ngjallurit' e të-vdekuret **është** me anë njeriu. ²² Sepse sikundrë të-gjithë vdesënë mb'Adhaminë, kështu edhe të-gjithë dotë marrënë jetë mbë Krishtinë; ²³ Po gjithë-sicili ndë radhët të ti; Krishti **është** pem' e-parë, pastaj sa janë të Krishtit, mbë të-ardhurit t'ati **për së-dyti**; ²⁴ Pastaj **dotë jetë** fundi, kur të apë mbretërinë ndë dorët të Perëndisë edhe Atit; kur të prishnjë çdo urdhër e çdo pushtet e fuqi. ²⁵ Sepse duhetë të mbretëronjë ay, gjersa të vërë gjith' armiqtë ndënë këmbët t'atia; ²⁶ I-pastajmi armik që dotë prishetë **është** vdekja. ²⁷ Sepse "të-gjitha i vuri poshtë ndënë këmbët t'atia;" po kur thotë, se të-gjitha janë vënë poshtë, merretë vesh se mbetetë jashtë ay që vuri ndënë atë të-gjitha. ²⁸ Edhe kur t'i unjënë kryetë ati të-gjitha, atëhere edhe vetë Biri dotë unjë kryetë tek ay që vuri të-gjitha ndënë atë, që të jetë Perëndia të-gjitha mbë të-gjitha.

²⁹ Sepse ç'dotë bënjenë ata që pagëzonenë për të-vdekuritë? ndë qoftë se me të-vërtetë nukë ngjallenë të-vdekuritë, përse edhe pagëzonenë për të-vdekuritë?
³⁰ Përse edhe neve jemi ndënë rrëzik mbë çdo orë? ³¹ Përdita vdes, **edhe se është kështu bën j be** mbë të-mburruritë **t'im** për ju që kam mbë Jisu Krishtinë, Zotinë t'ënë. ³² Ndë si njeri luftova me bisha ndë Efesët, ç'dobi kam, ndë qoftë se nukë ngjallenë të-vdekuritë? "letë hamë e letë pimë; sepse nesërë dotë vdesëm."
³³ Mos gënjeji; **sepse** "Shoqëria të-liga prishnjënë vetia të-mira."

³⁴ Sgjohi mbë të-drejtënë, e mos fëjeni; sepse ca **veta** nga ju nukë njohënë Perëndinë; për turp t'uaj po u'a them juve **këtë**.

³⁵ Po dotë thotë ndonjë, Qysh ngjallenë të-vdekuritë? edhe me ç'farë trupi vinjënë? ³⁶ O i-marrë, atë që mbjell ti, nukë merr jetë, ndë mos vdektë. ³⁷ Edhe atë që mbjell, nukë mbjell atë trupinë që është për të bërë, po një koqe të-sveshurë, si të goditnjë, a gruri a ndonjë tjetërë gjëje nga të-tjeratë. ³⁸ Po Perëndia i ep trup si të dojë, edhe gjithë-sicilësë nga faratë trupin' e saj të-veçantë. ³⁹ Çdo mish nuk' është gjithay mish; po tjtatër' është mishi i njerëzet, e tjtatërë mishi i bagëtivet, e tjtatërë i pishqet, e tjtatërë i shpëset. ⁴⁰ Ka edhe trupe qielli, edhe trupe dheu; po tjtatër' është lavdia e atyreve të qiellit, e tjtatër' e atyreve të dheut. ⁴¹ Tjtatër' është lavdia e djellit, e tjtatërë lavdia e hënësë, e tjtatërë lavdia e yjvet; sepse yll nga yll ndan ndë lavdit.

⁴² Kështu edhe të-ngjallurit' e të-vdekuret; mbilletë ndë prishje, e ngrihetë ndë paprishje; ⁴³ Mbilletë ndë çnderim, e ngrihetë ndë lavdi; mbilletë ndë dobësirë, e ngrihetë ndë fuqi; ⁴⁴ Mbi-lletë trup shtëze, e ngrihetë trup shpirti. Ka trup shtëze, ka edhe trup shpirti. ⁴⁵ Kështu është edhe shkruarë, I-pari njeri, Adhami, "ubë frym' e-gjallë;" i-pastajmi Adham, shpirt që ep jetë. ⁴⁶ Edhe nuk' ubë më përpara ajo e shpirtit, po ajo e shtëzësë, pastaj ajo e shpirtit. ⁴⁷ Njeriu i-parë është prej dheut, i-balttë; njeriu i-dytë është Zoti prej qielli. ⁴⁸ I-çfarëtë **është** i-baltti, t'atillë **janë** edhe të-balttëtë; edhe i-çfarëtë **është** qiellori, t'atillë **janë** edhe qiellorëtë. ⁴⁹ Edhe sikundrë veshmë figurën' e të-balttit, dotë veshmë edhe figurën' e qiellorit. ⁵⁰ Edhe këtë e them, o vëllezër, se mish edhe gjak s'munt të trashëgonjë mbretërin' e Perëndisë, as prishja trashëgon paprishjenë.

⁵¹ Ja tek po u them juve një fshehësirë: të-gjithë nukë dotë flemë, po të-gjithë dotë ndërronemi, ⁵² Mbë një të-filmë, mbë një të-hedhurë të syrit, ndë trumbetët të-pastajme; sepse dotë bjerë trumbetë, edhe të-vdekuritë dotë ngjallenë të-paprishurë, edhe neve dotë ndërronemi. ⁵³ Sepse ky **trup** që prishetë duhetë të veshnjë paprishjenë, edhe ky **trup** që vdes duhetë të veshnjë pavdekjenë.

⁵⁴ Edhe ky **trup** që prishetë kur të veshnjë paprishjenë, edhe ky **trup** që vdes kur të veshnjë pavdekjenë, atëhere dotë bënetë fjala që është shkruarë, "Upërpi vdekja nga vitoreja." ⁵⁵ "Ku është, o vdekje, thumbi yt? ku është, o varr, vitoreja jote?" ⁵⁶ Edhe thumbi i vdekjes **është** faji; edhe fuqia e fajit **është** nomi. ⁵⁷ Po falemi ndersë Perëndisë që na dha vitorenë me anë të Zotit Jisu Krisht.

⁵⁸ Përandaj, o vëllezërit' e mi të-dashurë, qëndroni të-fortë e të-patundurë, dyke tepëruarë përherë ndë punët të Zotit, sepse e dini se mundimi juaj nuk' është i-kotë mbë Zotinë.

Krye 16

¹ Edhe për të-mbledhurit' e ndihmëravet për shënjtoretë, sikundrë urdhërova kishët' e Gallatisë, kështu bëni edhe ju. ² Të-parënë **ditë** të **çdo** jave gjithë-sicili prej jush letë vërë mbë nj'anë, e letë mbledhë atë që t'ja bënë mbarë **Perëndia**, që, kur të vinj, të mos bënenë atëhere të-mbledhura **ndihmërash**. ³ Edhe kur të vinj, ata që s'gjithni ju me kartëra dot'i dërgonj, që të shpienë dhuratënë t'uaj ndë Jerusolim. ⁴ Edhe ndë qoftë gjë e-vëjëjturë të vete edhe unë, dotë vinjënë bashkë me mua.

⁵ Edhe dotë vinj tek ju, si të shkonj ndëpër Maqedhoni, (sepse **ndashti** po shkonj ndëpër Maqedhoni); ⁶ Edhe mundetë të mbetem te ju **ca kohë**, a edhe të dimëronj, që të më përcillni ju kudo që të vete. ⁷ Sepse nukë dua që t'u shoh juve ndashti dyke shkuarë; po shprenj të mbetem përanë jush ca kohë, ndë **më** dhëntë lejë Zoti. ⁸ Edhe dotë mbetem ndë Efesë gjer të-kremten' e Pentikostisë; ⁹ Sepse m'uhap një der' e madhe e-dhe **plot** me punë, edhe kundrështarë janë shumë.

¹⁰ Edhe ndë arhtë Timotheu, vështroni të jetë pa frikë ndër ju; sepse **edhe ay** punon punën' e Zotit sikundrë edhe unë. ¹¹ Asndonjë pra të mos e bënë për asgjë; po përcill-e-ni me paqtim, që të vinjë tek unë; sepse po e pres bashkë me vëllezëritë. ¹² Sa për vëllanë Apollo, i uluçë shumë që të vinte ndër ju bashkë me vëllezëritë; edhe asfare s'deshi të vinjë ndashti; po dotë vinjë, kur të ketë nge.

¹³ Rrini sguarë, qëndroni ndë besët; bëhi burra, e forcohi. ¹⁴ Gjithë punët t'uaj letë bënenë me dashuri.

¹⁵ Edhe u lutem juve, o vëllezër, (e dini shtëpin' e Stefanajt, se është pem' e-parë e Ahaisë, edhe se e bënë vetëhen' e tyre kusht ndë shërbesët të shënjtorëvet;)

¹⁶ të unjni kryetë edhe ju ndë të-këtillet, edhe ndë çdo njeri që punon bashkë **me ne** edhe mundonetë. ¹⁷ Edhe gëzonem për të-ardhurit' e Stefanajt edhe të Furtunatit edhe të Ahaikojt, sepse këta mbushnë të-shterëtë t'uaj; ¹⁸ Sepse prejtnë shpirtinë t'im edhe t'uajnë. Nderoni pra të-këtilletë.

¹⁹ U falenë juve me shëndet kishët' e Asisë. U falenë juve me shëndet mbë Zotinë Aqilla edhe Priskilla bashkë me kishënë **që është** ndë shtëpit t'atyreve. ²⁰ U falenë juve me shëndet gjithë vëllezëritë. Përshëndetni njëri tjetërinë me të-puthurë të-shënjtëruarë.

²¹ Të-faluritë me shëndet **ushkrua** me dorënë t'ime, të Pavlit. ²² Ndë është ndonjë që nukë do Zotinë t'ënë Jisu Krisht, letë jetë anathema. Maran-Atha*.

²³ Hiri i Zotit Jisu Krisht **qoftë** me ju. ²⁴ Dashuria ime **qoftë** me gjithë ju mbë Jisu Krishtinë. Amin.

* 16:22 Zoti ynë vjen.